

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
& ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ**

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα, 26 Ιανουαρίου 2012

**ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΔΗΜΗΤΡΗ ΡΕΠΠΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
& ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΕΠΙΚΑΙΡΑ», ΣΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟ ΛΑΜΠΡΟ ΚΑΛΑΡΡΥΤΗ**

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κύριε Ρέππα, οι εθνικές εκλογές πότε πρέπει να γίνουν; Αμέσως μετά την ολοκλήρωση του PSI και της δανειακής σύμβασης ή θα πρέπει η θητεία της Κυβέρνησης Παπαδήμου να παραταθεί χρονικά και να διευρυνθεί η ατζέντα της;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Γνωρίζετε ότι η υπογραφή δανειακής σύμβασης προϋποθέτει, πέραν της επιτυχούς ολοκλήρωσης των διαπραγματεύσεων για το PSI, και τη συμφωνία σε ένα επικαιροποιημένο πρόγραμμα διαρθρωτικών αλλαγών και δημοσιονομικής πολιτικής. Αυτό γεννά τη βεβαιότητα στους δανειστές ότι η Ελλάδα μπορεί να αλλάξει, ώστε να είναι ικανή να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της. Το πρόγραμμα αυτό, για το οποίο γίνονται συζητήσεις αυτή την περίοδο με τους εκπροσώπους του μηχανισμού στήριξης, δεν μπορεί παρά να είναι προϊόν συμφωνίας των τριών κομμάτων που στηρίζουν την Κυβέρνηση. Τα κόμματα δεσμεύουν με το πρόγραμμα όχι την παρούσα, αλλά και την επόμενη Κυβέρνηση, επειδή αυτό είναι πρόγραμμα της χώρας. Ταυτοχρόνως, όμως, δεσμεύονται και τα ίδια ως προς την ακολουθητέα κυβερνητική πολιτική. Με δεδομένη την ευρύτατη κοινοβουλευτική στήριξη που διαθέτει η Κυβέρνηση, στοιχείο θετικό για τη σταθερότητα στην χώρα, καλείται να διαχειριστεί και μια πτυχή, η οποία ουσιαστικώς περιορίζει τον κυβερνητικό ορίζοντά της, κι αυτή είναι η αίσθηση προσωρινότητας, δηλαδή η αντίληψη πως πρόκειται για ένα μεταβατικό σχήμα προς μια άλλη κυβερνητική περίοδο.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Μα περί αυτού δεν πρόκειται; Αυτό δεν συμφωνήθηκε;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Το πρόγραμμα και η δανειακή σύμβαση με τη συμφωνία των τριών κομμάτων είναι ένα ισχυρό μήνυμα προς τους έξω για την ισχυρή βούληση της Ελλάδας να συνεχίσει την προσπάθειά της. Ταυτοχρόνως, είναι ένα ισχυρό μήνυμα στο «έσω», προς την ελληνική κοινωνία, ότι δεν υπάρχει περιθώριο προεκλογικών υποσχέσεων και πολιτικών ψευδαισθήσεων. Θα ήταν θετικό, λοιπόν, να παραταθεί η θητεία της Κυβέρνησης, υπό την

προϋπόθεση, όμως –γιατί αυτό επιβάλλει η κοινοβουλευτική δεοντολογία–, να συμφωνήσουν σε αυτό τα κόμματα που τη στηρίζουν σήμερα. Απαιτείται συνεννόηση ευθύνης και προοπτικής για την χώρα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Με βάση τις δημοσκοπήσεις και το πολιτικό κλίμα, θεωρείτε πως πρέπει να συνεχίσουμε με Κυβέρνηση συνεργασίας και μετά τις εκλογές;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Σε κάθε αναπτυσσόμενη δημοκρατία λειτουργούν δύο πόλοι με πολιτικά και προγραμματικά χαρακτηριστικά. Πάντοτε η εθνική συνεννόηση είναι αυτονόητη ανάγκη. Αυτό δεν σημαίνει κατάργηση των διακριτών πόλων στην πολιτική ζωή της χώρας και κατάλυση της αυτονομίας κάθε πολιτικού κόμματος. Πιστεύω στις προγραμματικές συγκλίσεις, ιδίως σε εξαιρετικές περιστάσεις, προτιμώ, όμως, συνεργασίες στη βάση της πολιτικής συγγένειας για τη δημιουργία κυβερνητικών σχημάτων με σαφή κατεύθυνση. Το ΠΑΣΟΚ, όσο είναι σημαντικό να κερδίζει την εμπιστοσύνη των πολιτών προς αυτό, οφείλει εξίσου να διατηρεί ανοιχτούς διαύλους σύγκλισης και σύνθεσης με άλλες δυνάμεις, με στόχο τη διαμόρφωση κυβερνητικών σχημάτων σε προοδευτική κατεύθυνση.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Στις εσωκομματικές εκλογές για την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ πόσους υποψηφίους περιμένετε να δείτε;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Λέω χαριτολογώντας πως πρέπει να μείνουμε σε μια «κούρσα» διαδοχής, να μην μετατραπεί σε «λεωφορείο» διαδοχής αυτή η εκλογική διαδικασία. Δεν λείπουν οι ικανοί υποψήφιοι, δεν λείπει η ηγεσία, λείπει το ΠΑΣΟΚ. Έχει πρωταρχική σημασία να μιλήσουμε για το ΠΑΣΟΚ με τρόπο που να το συνδέει με την προοπτική της χώρας. Για το πρωταγωνιστικό ΠΑΣΟΚ, αφού, σας θυμίζω, όλοι οι ηγέτες του ΠΑΣΟΚ αναδείχτηκαν Πρωθυπουργοί της χώρας. Πέρα από τις καταστατικές προβλέψεις, που συνιστούν και τις πολιτικές προϋποθέσεις για να είναι κάποιος υποψήφιος, αυτό που προέχει είναι να εξετάσουμε τη διαχρονικότητα του ΠΑΣΟΚ, συνδέοντάς τη με ένα ηγετικό πρόσωπο που μπορεί να εγγυηθεί –υπερασπιζόμενο τη μέχρι τώρα πορεία του ΠΑΣΟΚ– και την ενότητα και την προοδευτική φυσιογνωμία του και τη θέση του στην κορυφή των εξελίξεων.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Δεν είναι σαφές, πάντως, ποιος πρεσβεύει τι...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Μακάρι, δίνοντας έμφαση στις πολιτικές διαδικασίες και όχι σε προσωπικούς διαγκωνισμούς και αντιπαραθέσεις μηχανισμών, να συνθέσουμε απόψεις και να διαμορφώσουμε μια πλήρη και επίκαιρη πολιτική πρόταση. Τότε πλέον θα είναι μικρής σημασίας το ποιος θα βάλει και το προσωπικό του στίγμα στην εφαρμογή αυτής της πολιτικής πρότασης.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Οι οικονομικοί εισαγγελείς καταλογίζουν σκόπιμη διόγκωση του ελλείμματος του 2009, προκειμένου να μπει η χώρα στο μηχανισμό, και παραπέμπουν το φάκελο στη Βουλή για διερεύνηση ευθυνών του Γιώργου Παπανδρέου και του Γιώργου Παπακωνσταντίνου – βαριά η μομφή ότι η χώρα ενεπλάκη σε τραγωδία σκοπίμως...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Το δόγμα μου είναι: Ούτε ποινικοποίηση της πολιτικής ούτε πολιτικοποίηση της Δικαιοσύνης. Οι ρόλοι είναι διακριτοί και σεβαστοί. Ασφαλώς, όποιος κρίνει πρέπει να δεχτεί να κρίνεται κι αυτός. Είναι ακατανόητη αυτή η πρωτοβουλία τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή. Θα μπορούσε να έχει εκδηλωθεί μήνες πριν, όταν με μόνη την αναφορά σε κυβερνητικά πρόσωπα θα 'πρεπε ο σχετικός φάκελος να έχει διαβιβαστεί στη Βουλή. Θα μπορούσε, επίσης, η κίνηση αυτή να είχε γίνει αργότερα, με την ολοκλήρωση της σχετικής έρευνας, αφού, άλλωστε, καθυστέρησε τόσο η αποστολή του φακέλου στη Βουλή, ώστε, μεταξύ των άλλων, να καταθέσει και το πλέον σχετικό πρόσωπο, που είναι ο πρόεδρος της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής. Θυμίζω επιπλέον πως αυτή η Κυβέρνηση κατήργησε τη Στατιστική Υπηρεσία, που μέχρι πρότινος αποτελούσε μια Γενική Γραμματεία του Υπουργείου Οικονομικών, και δημιούργησε μια ανεξάρτητη Αρχή, την ΕΛΣΤΑΤ. Τα στοιχεία στα οποία κατέληξε η ΕΛΣΤΑΤ για να αποτυπώσει τα μακροοικονομικά μεγέθη του 2009 ανακοινώθηκαν τον Οκτώβριο του 2010, αφού εν τω μεταξύ είχαν περάσει πέντε μήνες από την υπογραφή του μνημονίου και την ένταξη της χώρας μας στο πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής. Κάνει εντύπωση, λοιπόν, που κάποιοι την ανακοίνωση της ΕΛΣΤΑΤ τη συνδέουν με κυβερνητική σκοπιμότητα. Ποιος, άλλωστε, πιστεύει ότι το δημοσιονομικό έλλειμμα του 2009 ήταν στο επίπεδο του 5% ή 6%, όπως ισχυριζόταν η Κυβέρνηση της Ν.Δ.;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Βλέπετε πολιτική σκοπιμότητα;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Καθένας βγάζει τα συμπεράσματά του. Όσο για τον Γ. Παπανδρέου και τον Γ. Παπακωνσταντίνου, αντιλαμβάνομαι πως γίνεται προσπάθεια κάποιοι να αποκομίσουν πολιτικά οφέλη, αδιαφορώντας αν έτσι εκθέτουν την χώρα και υπονομεύουν την προσπάθεια, που, για να επιτύχει, απαιτεί εθνική συνέργεια. Αυτοί που εκμεταλλεύονται επιλογές ανεξάρτητων οργάνων, όπως είναι η Δικαιοσύνη, για να πλήξουν το ΠΑΣΟΚ και τα στελέχη του και, ιδίως, για να επιχειρήσουν να αφανίσουν από προσώπου πολιτικής γης τον Γ. Παπανδρέου είναι αφελείς και ανιστόρητοι.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Η μείωση του αριθμού των δημοσίων υπαλλήλων κατά 150.000 μέχρι το 2015 πώς θα γίνει, αλήθεια; Μέσω αξιολόγησης και κατάργησης φορέων;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Γίνεται λόγος για το πόσο επιβαρύνει το ελληνικό κράτος τους φορολογούμενους χωρίς να τους προσφέρει αντίστοιχες υπηρεσίες. Επισημαίνω ότι αυτά

τα δύο χρόνια έχει μειωθεί σημαντικά το λειτουργικό κόστος των δημόσιων υπηρεσιών κατά περισσότερο από 2 δισ. ευρώ. Όσον αφορά στο μισθολογικό κόστος, έχουν γίνει μειώσεις των αποδοχών των δημοσίων υπαλλήλων σε τρεις φάσεις, με τελευταία την εφαρμογή του νέου μισθολογίου που οδηγεί σε δημοσιονομική εξοικονόμηση 1,5 δισ. ευρώ ετησίως. Παράλληλα, μειώνεται ο αριθμός των πάσης φύσεως απασχολούμενων στο ελληνικό κράτος με το άνοιγμα της «ψαλίδας» ανάμεσα στον αριθμό των αποχωρούντων και παραιτούμενων σε σχέση με τον αριθμό των υπαλλήλων που προσλαμβάνονται. Έχει τεθεί ο στόχος για τη μείωση των απασχολούμενων στο Δημόσιο και τις υπηρεσίες του κατά 150.000 πολίτες έως το τέλος του 2015.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Σύμφωνα, αλλά πώς θα επιτευχθεί;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ο στόχος αυτός θα επιτευχθεί με τη ροή προσλήψεων - αποχωρήσεων, αλλά, πέραν του ποσοτικού, περιέχει ένα αξιοσημείωτο ποιοτικό στοιχείο: Κεντρικός άξονας της πολιτικής μας είναι η αξιολόγηση τόσο των υπηρεσιών όσο και των υπαλλήλων. Μέσω αυτής της αξιολόγησης οδηγούμεθα στην καλύτερη αξιοποίηση και κατανομή του ανθρώπινου δυναμικού στη δημόσια διοίκηση. Σε συνδυασμό με την αναδιάρθρωση των υπηρεσιών, με συγχωνεύσεις ή καταργήσεις υπηρεσιών, μπορούμε να διαμορφώσουμε ένα σύγχρονο κράτος. Αυτή την ειδική μεταρρύθμιση προωθούμε.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Συμφωνείτε με τη μείωση του κατώτατου μισθού και την κατάργηση του 13ου και 14ου;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Περαιτέρω μείωση του κατώτατου μισθού, με ταυτόχρονη κατάργηση του 13ου και 14ου μισθού, όχι μόνο δεν οδηγεί σε αντιμετώπιση της κρίσης, αλλά μάλλον συμβάλλει στη συντήρησή της. Είναι ελάχιστα τα δημοσιονομικά οφέλη που μπορεί να προκύψουν σε σχέση με τις αρνητικές συνέπειες λόγω της περαιτέρω μείωσης της αγοραστικής δύναμης και της ρευστότητας στην αγορά. Αυτό το θέμα εμπίπτει στις συλλογικές διαπραγματεύσεις και αφορά στις σχέσεις των κοινωνικών εταίρων. Εφόσον αυτοί καταλήγουν σε μια συμφωνία, θεωρώ πως, πέραν των άλλων, δυναμιτίζεται και το κεφάλαιο κοινωνικής και πολιτικής εμπιστοσύνης, που τόσο έχει ανάγκη ο τόπος αυτή την ώρα, αν με παρεμβάσεις τρίτων ανατρέπονται οι δημοκρατικές λειτουργίες και οι συμφωνίες που επιτυγχάνονται με αυτές.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Τελικά μεγάλη περιπέτεια η ιστορία με τα ταξί. Θεωρείτε πως καλώς το χειρίστηκε ο κ. Βορίδης;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ειδικώς για τα ταξί θεωρώ πως δεν έχει αναπτυξιακό αντίκρισμα η λειτουργία του κλασικού μέσου, ώστε να μην λαμβάνονται υπόψη κριτήρια που

ανταποκρίνονται στο δημόσιο συμφέρον και, μάλιστα, όταν το κόμιστρο είναι προσδιορισμένο κεντρικά και ενιαίο. Αντιλαμβάνομαι το δημοκρατικό δικαίωμα κάθε πολίτη να ασκεί το επάγγελμα της επιλογής του, αλλά για την άσκηση κάθε επαγγέλματος τίθενται προϋποθέσεις και, μάλιστα, τέτοιες ώστε να μην επιτρέπεται η «καρτελοποίηση» μιας αγοράς, αν χωρίς φραγμούς, ανεμπόδια, κάποιος μπορεί να ελέγξουν απολύτως τις λειτουργίες της. Οι επαγγελματίες των ταξί αδίκησαν τον εαυτό τους με τη στάση τους. Οι συνθήκες έχουν αλλάξει και απαιτούνται παντού αλλαγές, και στο δικό τους κλάδο. Χρειάζεται, ιδίως, η δημιουργία μιας νέας υπηρεσίας για επιβατικές μεταφορές με ελεύθερη συμφωνία για το κόμιστρο, κάτι που θα ενισχύσει τον ποιοτικό τουρισμό. Η Κυβέρνηση και ο αρμόδιος Υπουργός σταθμίζουν τις επιλογές με βάση κριτήρια, τα οποία –αν είναι σωστές οι πληροφορίες– με βρίσκουν σύμφωνο.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Πολύς λόγος έγινε για την εργασιακή εφεδρεία. Αυτή η πολιτική θα συνεχιστεί;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Η χώρα δεν διαθέτει μηχανισμούς και φορείς αξιολόγησης τόσο των δομών όσο ιδιαιτέρως και του προσωπικού στο κράτος. Όταν, λοιπόν, κληθήκαμε να εφαρμόσουμε την πολιτική της εφεδρείας για να αντιμετωπιστεί οποιαδήποτε υπόνοια για διακριτή μεταχείριση κάποιων υπαλλήλων εις βάρος των άλλων, έπρεπε να θεσπιστεί ένα αντικειμενικό και απροσωπώληπτο κριτήριο, όπως είναι το ηλικιακό, σε συνδυασμό με την εγγύτητα προς τη σύνταξη. Τέτοια οριζόντια κριτήρια, επειδή ακριβώς περιέχουν στοιχεία ανορθολογισμού και αδικίας, επόμενο είναι να οδηγούν και σε δυσλειτουργίες.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Τότε γιατί εφαρμόστηκε;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Δεν ήταν δημοσιονομικός λόγος αυτός που καθόρισε τις προτεραιότητες της εφεδρείας, αλλά καθαρά ο πολιτικός και συμβολικός λόγος για την ανατροπή της εργασιακής ακαμψίας στο Ελληνικό Δημόσιο. Το μήνυμα δόθηκε, ότι, δηλαδή, το Δημόσιο δεν είναι ταμπού, την ώρα, μάλιστα, που στον ιδιωτικό τομέα εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες υφίστανται οδυνηρά την κρίση. Θα 'λεγα πως έκλεισε ο κύκλος αυτής της πολιτικής. Παράταση εφαρμογής αυτού του μέτρου θα σήμαινε πως καθιερώνουμε πλέον την αποχώρηση από το Ελληνικό Δημόσιο υπαλλήλων με τη συμπλήρωση και μόνο του 53ου έτους της ηλικίας τους και, μάλιστα, σε μια εποχή κατά την οποία η Ευρώπη εφαρμόζει πολιτικές αύξησης του εργασιακού βίου και ενεργού γήρανσης. Μια τέτοια πολιτική έχει την αξία της για την επίτευξη συγκεκριμένων στόχων σε αντίστοιχες συνθήκες, χωρίς να είναι πολιτική επιλογή για μόνιμη εφαρμογή.